WALAFRIDUS STRABO. PS. BEDA
12. Jh. Seite 237
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26379
Copyright: Admont, Benediktinerstift

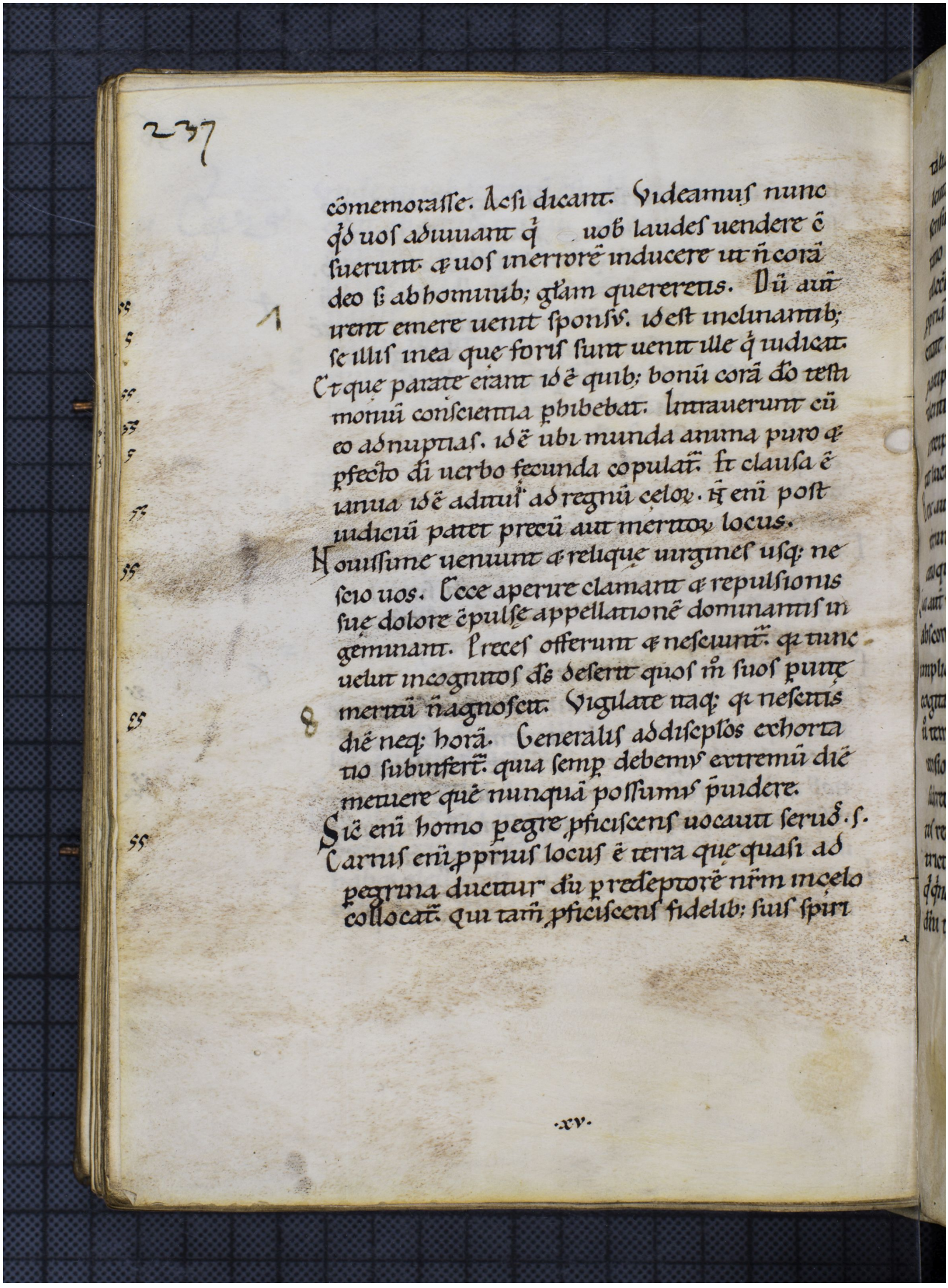

cōmemorasse. Acsi dicant. Videamus nunc
q̄d uos adiuuant q̄ uob laudes uendere c̄
suerunt. et uos in errorē inducere ut n̄ corā
deo s; ab hominib; gl'am quereretis. Dū aut̄
irent emere uenit sponsus. id est inclinantib;
se illis in ea que foris sunt uenit ille q̄ iudicat.
Et que parate erant id ē quib; bonū corā d̄o testi
moniū conscientia ꝑhibebat. Intrauerunt cū
eo ad nuptias. id ē ubi munda anima puro et
ꝑfecto d̄i uerbo fecunda copulat̄. Et clausa ē
ianua id ē aditus ad regnū celoꝝ. n̄ enī post
iudiciū patet precū aut meritoꝝ locus.
Nouissime ueniunt et reliquę uirgines usq; ne
scio uos. Ecce aperire clamant et repulsionis
suę dolore c̄pulsę appellationē dominantis in
geminant. Preces offerunt et nesciunt̄. q̄ tunc
uelut incognitos d̄s deserit quos m̄ suos ꝑuitę
meritū n̄ agnoscit. Vigilate itaq; q̄ nescitis
diē neq; horā. Generalis ad discplos exhorta
tio subinfert̄. quia semꝑ debemus extremū diē
metuere quē nunquā possumus ꝑuidere.
Sic enī homo ꝑegre ꝓficiscens uocauit seruos. s.
Carnis enī ꝓprius locus ē terra quę quasi ad
ꝑegrina ducitur d̄u ꝑ redeptorē n̄rm in celo
collocat̄. Qui tam̄ ꝓficiscens fidelib; suis spiri